

Az első tanítványok

Az evangéliumi jelenetben Keresztelő János mellett két tanítványa áll. A történetből kiderül, hogy egyikük András, Simon Péter testvére. A másik személy nincs megemlítve név szerint, de ő az, aki „másik tanítvány” vagy „szeretett tanítvány” megjelöléssel többször is feltűnik.

A hagyomány János apostolt ismeri fel benne, a negyedik evangélium szerzőjét, aki érthető módon, szerényen nem nevezi meg önmagát saját írásában. Ezt a nézetet megerősíti, hogy ez a bizonyos tanítvány pontos adatokkal rendelkezik az események helyére és idejére vonatkozóan, például a mostani részben is rögzítésre kerül, hogy „a tizedik óra körül” történt a két tanítvány találkozása Jézussal. Nyilvánvalóan csak egy személyes tanú emlékezhet ennyire pontosan az eseményekre.

A két tanítvány, tehát András és János annak hatására szegődik Jézus nyomába, hogy ezt a tanúságtételt hallják Keresztelő Jánostól, aki Jézusra mutat: „Néz-

zetek, az Isten Báránya!” E jelképes kifejezés arra utal, hogy Jézus ártatlan bárányként feláldozza magát annak érdekében, hogy az emberek bűnét eltörölje, az embereket megváltsa. Mindketten felismerik János szavaiban, hogy azt állítja Jézusról: ő a Messiás, ő a Megváltó, ezért akarnak mostantól az ő tanítványai lenni.

Itt érdemes megállnunk gondolatban annál, hogy Keresztelő János egyáltalán nem bánja, hogy elhagyják őt tanítványai Jézus miatt. Esze ágában sincs megakadályozni ezt, nem marasztalja őket, hanem engedi, hogy azonnal in-

duljanak, hiszen éppen az volt az ő küldetése, hogy Jézusra irányítsa az emberek figyelmét.

A két tanítvány indulásában a hit kezdetét kell meglátnunk. Kapnak egy jelet, egy szóbeli tanúskodást, amely felkelti érdeklődésüket és felkelti bennük a vágyat, hogy új Mesterük legyen. Kérdéseikben rabbinak, azaz Mesternek szólítják Jézust, és tulajdonképpen ezzel árulják el vágyukat, hogy szeretnének Jézustól tanulni, szeretnék, ha Jézus lenne a mesterük. Talán nekünk is hasonló érzésekkel és ilyen szerénységgel kellene Jézus nyomába indulnunk.

Aznap nála maradtak

A két tanítvány története azzal folytatódik, hogy betérnek Jézus házába és „aznap nála maradtak.”

Ebből láthatjuk, hogy nem a házra voltak kíváncsiak, ahol Jézus lakik, hanem magára Jézusra. Az imént azt kérdezték, hogy hol lakik Jézus, de ha csak a lakóhelyére lettek volna kíváncsiak, akkor megnézik a házat és szépen hazamennek még sötétedés előtt, mert ez a ház is éppen olyan lehetett, mint Palesztína más házai abban az időben. Jézus tanítványai nem a turisták kíváncsiságával térnek be Jézus házába, hanem azért, hogy megismerjék az ő személyét, életformáját. Ez a tanítványi élet lényege: megismerni az Urat és elsajátítani az ő életformáját. Jézus engem is erre hív. Akarok-e az ő tanítványa lenni?

Keresés

Urunk, Jézus Krisztus! Az első tanítványok benned találtak meg és ismerték fel a Megváltót. Te minden embert arra hívsz, hogy hozzád kapcsolódva újítsuk meg Istennel való kapcsolatunkat.

Mi is kereső emberek vagyunk. Keressük az igazság tanítását. Keressük az örök élet felé utat mutató tanítást. Keressük azokat az embereket, akiknek tanúságtétele hiteles. Keressük azokat az embereket, akik elvezetnek minket hozzád. Mert minden keresésünk mögött az áll, hogy keressük a szívünk békéjét megadó Istent. Keressük az irgalmasan felénk forduló Istent.

Boldogok vagyunk, ha benned megtaláljuk az emberszerető Istent és hozzád vezetjük embertársainkat!

Évközi 2. vasárnap	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök Szent Margit	Péntek	Szombat	Évközi 3. vasárnap
1Sám 3,3b-10.19 1Kor6,13c-15a.17-20 Jn 1,35-42	1Sám 15,16-23 Mk 2,18-22	1Sám 16,1-13 Mk 2,23-28	1Sám 17,32-33.37 40-51 Mk 3,1-6	2Kor 10,17-11,2 Mt 25,1-13	1Sám 24,3-21 Mk 3,13-19	2Sám 1,1-4.11-12. 19.23-27 Mk 3,20-21	Jón 3,1-5.10 1Kor 7,29-31 Mk 1,14-20